Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2015. gada 25. martā*

Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes "English pink" reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas vārdiska preču zīme "PINK LADY" un agrākas Kopienas grafiskas preču zīmes "Pink Lady" — Pienākums norādīt pamatojumu — Rūpības pienākums — Kopienas preču zīmju tiesas nolēmums — Res judicata neesamība

Lieta T-378/13

Apple and Pear Australia Ltd , Viktorija [*Victoria*] (Austrālija),

Star Fruits Diffusion , Kaderusa [*Caderousse*] (Francija),

ko pārstāv *T. de Haan* un *P. Péters*, *avocats*,

prasītājas,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv *J. Crespo Carrillo*, pārstāvis,

atbildētājs,

otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece –

Carolus C. BVBA , Niverkerkena [*Nieuwerkerken*] (Beļģija),

prasība par ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2013. gada 29. maija lēmumu lietā R 1215/2011-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Apple and Pear Australia Ltd* un *Star Fruits Diffusion*, no vienas puses, un *Carolus C. BVBA*, no otras puses.

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs M. Preks [*M. Prek*] (referents), tiesneši I. Labucka un V. Kreišics [*V. Kreuschitz*],

sekretāre K. Hērena [*C. Heeren*], administratore,

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2013. gada 23. jūlijā,

ņemot vērā atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2013. gada 28. novembrī,

* Tiesvedības valoda – franču.

ņemot vērā 2014. gada 13. janvāra lēmumu, ar kuru noraidīts lūgums atļaut iesniegt replikas rakstu,

pēc 2014. gada 16. jūlija tiesas sēdes, kuras laikā lietas dalībniekiem tika uzdots jautājums,

ņemot vērā rakstveida atbildes, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegtas 2014. gada 28. un 31. jūlijā,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 2009. gada 13. oktobrī *Carolus C. BVBA* Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) iesniedza Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, pamatojoties uz Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

2 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir vārdisks apzīmējums “English pink”.

3 Preces un pakalpojumi, attiecībā uz kuriem tika pieteikta preču zīmes reģistrācija, ietilpst 31. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam Nicas 1957. gada 15. jūnija Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un atbilst šāda aprakstam: “zemkopības, dārzkopības, mežkopības produkti (nedz pagatavoti, nedz pārstrādāti) un graudi (sēklas), kas nav ietvertas citās klasēs; dzīvi dzīvnieki; svaigi augļi un dārzeņi; sēklas, dabīgi augi un ziedi; dzīvnieku barība; iesals”.

4 2010. gada 25. janvārī Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika publicēts *Bulletin des marques communautaires* [*Kopienas Preču Zīmju Biļetenā*] Nr. 2010/014.

5 2010. gada 20. aprīlī prasītājas *Apple and Pear Australia Ltd* un *Star Fruits Diffusion* atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 41. pantam iesniedza iebildumus pret reģistrācijai pieteiktās preču zīmes reģistrāciju attiecībā uz iepriekš 3. punktā precēm.

6 Iebildumi tika balstīti uz šādām agrākajām preču zīmēm:

— Kopienas vārdiska preču zīme “PINK LADY”, kas 2003. gada 27. februārī ir reģistrēta ar Nr. 2042679 un kas aptver 31. klasē ietilpstošas preces un atbilst šādam aprakstam: “zemkopības, dārzkopības produkti, tostarp augļi, graudi, augi un koki, it īpaši āboli un ābeles”;

— Kopienas grafiska preču zīme Nr. 4186169, kas reģistrēta 2005. gada 15. decembrī un ir attēlota zemāk redzamā veidā un kas aptver 31. klasē ietilpstošas preces un atbilst šādam aprakstam – “svaigi augļi; āboli; augļu koki; ābeles”:

— Kopienas grafiska preču zīme Nr. 6335591, kas reģistrēta 2008. gada 30. jūlijā un ir attēlota zemāk redzamā veidā un kas aptver 31. klasē ietilpstošas preces un atbilst šādam aprakstam – “zemkopības, dārzkopības produkti, tostarp augļi, graudi, augi un koki, it īpaši āboli un ābeles”:

7 Iebildumi balstījās uz Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā un 5. punktā paredzētajiem pamatojumiem.

8 Ar 2011. gada 27. maija lēmumu Iebildumu nodaļa iebildumus noraidīja.

9 2011. gada 7. jūnijā prasītājas saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 58.–64. pantu iesniedza ITSB apelācijas sūdzību par Iebildumu nodaļas lēmumu.

10 Ar 2012. gada 28. jūnija spriedumu, kas pasludināts pēc prasības par preču zīmes pārkāpumu, kuru prasītājas ir cēlušas, balstoties uz agrākām Kopienas vārdiskām un grafiskām preču zīmēm un Beniluksa preču zīmi Nr. 559177, *Tribunal de commerce de Bruxelles* [Briseles komerctiesa] (Beļģija) kā Kopienas preču zīmju tiesa atcēla Beniluksa preču zīmi “ENGLISH PINK” un aizliedza *Carolus C.* izmantot minēto preču zīmi Eiropas Savienībā. 2012. gada 4. jūlija vēstulē prasītājas nosūtīja minēto spriedumu ITSB. 2012. gada 29. augusta vēstulē tās paziņoja, ka *Carolus C.* ir akceptējusi spriedumu un ka šis spriedums tātad ir kļuvis galīgs.

11 Ar 2013. gada 29. maija lēmumu (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”) ITSB Apelāciju ceturtā padome apelācijas sūdzību noraidīja.

12 Apelāciju padome iebildumus analizēja kā tādus, kas balstīti uz agrāko vārdisko preču zīmi. Vispirms, runājot par preču salīdzinājumu, tā uzsvēra, ka preces, uz kurām attiecas konfliktējošās preču zīmes, lielā mērā ir identiskas. Turpinājumā tā uzskatīja, ka minētās preču zīmes no vizuālā viedokļa ir atšķirīgas. Tā uzsvēra, ka vārdiskie elementi ir vairāk vai mazāk vienādi gari un tiem ir vienāds “uzsvars”, ka kopīgajam vārdiskajam elementam “pink” konfliktējošajos apzīmējumos ir atšķirīgs izvietojums un ka neviens no diviem tās veidojošajiem elementiem nav dominējošāks kā otrs. Tā precizēja, ka reģistrācijai pieteiktajā preču zīmē ir attēlota tikai puse agrākās preču zīmes un līdz ar to

prasītājas nevar atsaukties uz 2005. gada 6. oktobra spriedumu *Medion* (C-120/04, Krājums, EU:C:2005:594), un ka vārdiskas elements “pink” nav atšķirtspējīgs. Turklāt tā uzsvēra, ka apsvērumi esot tie paši attiecībā uz fonētisko salīdzinājumu un ka preču zīmes tātad esot atšķirīgas no šī viedokļa. Turklāt tā norādīja, ka konfliktējošās preču zīmes nav konceptuāli līdzīgas, jo to koncepti nav vērsti uz vienu un to pašu, proti, īpaši kvalificētu sievieti agrākās vārdiskās preču zīmes gadījumā un īpaši kvalificētu krāsu reģistrācijai pieteiktās preču zīmes gadījumā. Visbeidzot, runājot par sajaukšanas iespējas visaptverošo vērtējumu, Apelāciju padome atgādināja, ka nepastāv līdzība no vizuālā, konceptuālā un fonētiskā viedokļa, un secināja, ka sajaukšanas iespēja nepastāv.

13 Apelāciju padome uzskatīja, ka pilnīguma labad ir lietderīgi uzsvērt, ka nav pierādīta nedz agrākās vārdiskās preču zīmes reputācija, nedz arī nedaudz lielāka atšķirtspēja par normālo. Tā uzsvēra, ka Iebildumu nodaļa pareizi ir apkopojusi prasītāju iesniegto plašo pierādījumu saturu un pienācīgi ir pamatojusi savu secinājumu, ka visi šie pierādījumi bija nepietiekami un nepārliecinoši. Šajā kontekstā tā norādīja, ka vienīgi 2010. gada 7. septembra rakstam pievienotie Iebildumu nodaļā iesniegtie dokumenti varēja tikt ņemti vērā un ka 2011. gada 23. septembra rakstam pievienotie dokumenti tika iesniegti novēloti atbilstoši Komisijas 1995. gada 13. decembra Regulas (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV L 303, 1. lpp.), 19. noteikuma 2. punktam un tātad nevarēja tikt ņemti vērā. Tā veica 2010. gada 7. septembra rakstam pievienoto Iebildumu nodaļā iesniegto dokumentu analīzi un norādīja, ka tā tomēr uzskata par lietderīgu pilnīguma labad pārbaudīt arī 2011. gada 23. septembra rakstam pievienotos dokumentus. No minēto dokumentu pārbaudes tā secināja, ka pierādījumi par augstu atšķirtspēju skaidri nepierāda, ka vārdu salikums “pink lady” patiesībā nenorāda uz ābolu šķirni, konkrētāk, uz kā pamatojoties ābolu ar nosaukumu “pink lady” tirdzniecība var tikt saistīta ar prasītājām, pretstatā visiem tādu ābolu audzētājiem, kas atbilst konkrētai šķirnei.

Lietas dalībnieku prasījumi

14 Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— galvenokārt grozīt apstrīdēto lēmumu tādējādi, ka to iesniegtā apelācijas sūdzība tiktu atzīta par pamatotu, un līdz ar to, ka to iebildumi tiktu apmierināti;

— pakārtoti atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

15 ITSB prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— noraidīt prasību atcelt tiesību aktu pilnībā;

— piespriest prasītājām atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

16 Vispirms ir jāatgādina, ka prasītājas ar saviem galvenokārt iesniegtajiem grozījumu veikšanas prasījumiem būtībā lūdz Vispārējo tiesu pieņemt nolēmumu, kādu atbilstoši to uzskatam būtu bijis jāpieņem ITSB, proti, lēmumu, kurā tiek konstatēts, ka iebildumu nosacījumi ir izpildīti. [Lēmumu] grozīšanas tiesību īstenošana principā ir veicama vienīgi situācijās, kurās Vispārējā tiesa pēc Apelāciju padomes veiktā vērtējuma pārbaudes var, pamatojoties uz konstatētajiem faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, noteikt, kāds lēmums Apelāciju padomei bija jāpieņem (spriedums, 2011. gada 5. jūlijs, *Edwin*/ITSB, C-263/09 P, Krājums, EU:C:2011:452, 72. punkts).

17 Vispārējā tiesa uzskata, ka tādējādi ir jāveic Apelāciju padomes sniegtā vērtējuma pārbaude, kura liek pirmām kārtām analizēt prasītāju iesniegtos pamatus, ar kuriem tās būtībā vēlas panākt apstrīdētā lēmuma atcelšanu. Tātad tikai otrām kārtām tiks analizēti prasījumi, kuru mērķis ir panākt apstrīdētā lēmuma grozīšanu.

Par prasījumiem apstrīdēto lēmumu atcelt

18 Prasības pamatojumam prasītājas izvirza septiņus pamatus. Pirmais pamats, kurš attiecas uz Regulas Nr. 207/2009 75. panta pārkāpumu, ir balstīts uz apstrīdētā lēmuma pamatojuma neesamību saistībā ar sekām, kādas izriet no *Tribunal de commerce de Bruxelles* 2012. gada 28. jūnija sprieduma. Otrais pamats attiecas uz *res judicata* spēka principa pārkāpumu. Trešajā pamatā prasītājas izvirza vispārējo tiesiskās noteiktības, labas pārvaldības un tiesiskās paļāvības aizsardzības principu pārkāpumu. Ceturtais pamats ir balstīts uz Regulas Nr. 207/2009 76. panta pārkāpumu. Piektais un sestais pamats ir saistīti attiecīgi ar Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 8. panta 5. punkta pārkāpumu. Septītais pamats ir balstīts uz šīs pašas regulas 75. panta pārkāpumu, jo Apelāciju padome savu lēmumu esot pamatojusi ar pamatiem, par kuriem lietas dalībniecēm nebija iespēja paust savu viedokli.

19 Vispārējā tiesa uzskata, ka pirmām kārtām ir jāanalizē pirmais un trešais pamats.

Par pirmo pamatu, kurš attiecas uz Regulas Nr. 207/2009 75. panta pārkāpumu, jo apstrīdētajā lēmumā nav pamatojuma saistībā ar sekām, kādas izriet no *Tribunal de commerce de Bruxelles* 2012. gada 28. jūnija sprieduma

20 Pirmā pamata ietvaros prasītājas uzsver, ka *Tribunal de commerce de Bruxelles*, izskatot lietu kā Kopienas preču zīmju tiesa, pasludināja spriedumu, kurā tika konstatēts, ka preču zīme “ENGLISH PINK” rada kaitējumu to subjektīvām tiesībām, kuras tām ir kā agrākās vārdiskās preču zīmes īpašniecēm. Tās norāda, ka spriedums, kurš turklāt ir kļuvis galīgs, šajā lietā ir izšķirošs vai vismaz īpaši nozīmīgs, tiesisks un faktisks elements, jo, pirmkārt, tas ir taisīts starp tām pašām lietas dalībniecēm, par tām pašām Kopienas preču zīmēm un to pašu iemeslu dēļ, kas saistīti ar Regulas Nr. 207/2009 piemērošanu, un, otrkārt, ka ar preču zīmi “ENGLISH PINK” radītais kaitējums Savienībā ir ticis atzīts galīgi. Tās konstatē, ka apstrīdētajā lēmumā *Tribunal de commerce de Bruxelles* spriedums nekur nav minēts. Atsakoties pamatot savu lēmumu saistībā ar iespējamām no minētā sprieduma izrietošajām sekām, Apelāciju padome tātad esot pārkāpusi Regulas Nr. 207/2009 75. pantu.

21 ITSB norāda, ka Apelāciju padome acīmredzami ir ņēmusi vērā *Tribunal de commerce de Bruxelles* spriedumu, bet neuzskatīja, ka tai šis spriedums ir saistošs, jo tā pamatā bija prasība par preču zīmes pārkāpumu. Tā uzsver, ka Savienības preču zīmju tiesību režīms ir autonoma sistēma, ko piemēro neatkarīgi no visām valstu tiesību sistēmām.

22 Ievadā vispirms ir jāatgādina, ka atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 75. pantam ITSB lēmumos ir jānorāda pamatojums. Šī pamatojuma norādīšanas pienākuma piemērojamība ir tāda pati kā tā, kas izriet no LESD 296. panta, saskaņā ar kuru akta autora argumentācijai ir jābūt skaidrai un nepārprotamai. Šim pienākumam ir divi mērķi, pirmkārt, ļaut ieinteresētajām personām noskaidrot pieņemtā lēmuma pamatojumu, lai aizstāvētu savas tiesības, un, otrkārt, ļaut Savienības tiesai veikt lēmuma tiesiskuma pārbaudi (skat. spriedumu, 2012. gada 12. jūlijs, *Guccio Gucci*/ITSB – *Chang Qing Qing* (“GUDDY”), T-389/11, EU:T:2012:378, 16. punkts un tajā minētā judikatūra).

23 Turpinājumā no Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punkta formulējuma izriet, ka parasti, ja kādā normā nav paredzēts citādi, lietas dalībnieki var iesniegt faktus un pierādījumus arī pēc tam, kad beigušies saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 normām šādai iesniegšanai noteiktie termiņi, un ka ITSB nekādā ziņā nav aizliegts ņemt vērā tādējādi novēloti norādītos vai iesniegtos faktus un pierādījumus. Precizējot, ka šādā gadījumā ITSB “var” izlemt neņemt vērā šādus faktus, ar minēto tiesību normu

ITSB ir piešķirta plaša novērtējuma brīvība – pamatojot savu lēmumu šajā jautājumā – lemt par to, vai būtu vai nebūtu jāņem vērā šie pierādījumi (šajā ziņā skat. spriedumu, 2013. gada 3. oktobris, *Rintisch* /ITSB, C-120/12 P, Krājums, EU:C:2013:638, 22. un 23. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).

24 Turklāt ir jāuzsver, ka Regulas Nr. 207/2009 95. pantā ir paredzēts, ka dalībvalstis nosaka savā teritorijā tiesas, kuras pilda "Kopienas preču zīmju tiesas" funkcijas. Tādējādi šīm tiesām ir pienākums pildīt funkcijas, kuras tām ir piešķirtas ar minēto regulu. Šajā ziņā Regulas Nr. 207/2009 96. pantā ir norādīts, ka Kopienas preču zīmju tiesu kompetencē ir prasības par preču zīmes pārkāpumu un pretprasības par Kopienas preču zīmes atcelšanu vai spēkā neesamības atzīšanu. Beļģijas likumdevējs par Kopienas preču zīmju pirmās instances tiesu ir noteicis *Tribunal de commerce de Bruxelles*.

25 Turklāt ir jānorāda, ka saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 preambulas 16. apsvērumu "lēmumiem, kas attiecas uz Kopienas preču zīmju derīgumu [spēkā esamību] un pārkāpumiem saistībā ar tām, jābūt spēkā un jāaptver visa Kopienas teritorija, jo tas ir vienīgais veids, kā novērst pretrunīgus tiesu un [ITSB] lēmumus un nodrošināt, lai netiktu skarta Kopienas preču zīmju vienotība". Tāpat Regulas Nr. 207/2009 preambulas 17. apsvērumā ir uzsvērts, ka būtu jāizvairās no pretrunīgiem spriedumiem attiecībā uz prasībām, kurās iesaistītas tās pašas lietas dalībnieces un kuras attiecas uz tiem pašiem faktiem, pamatojoties uz Kopienas preču zīmēm un paralēlām valstu preču zīmēm. Ar Regulu Nr. 207/2009 ieviesto mehānismu mērķis tātad ir nodrošināt vienotu Kopienas preču zīmes aizsardzību visā Savienības teritorijā. Tādējādi likumdevējs apstiprina Kopienas preču zīmes vienotību.

26 Visbeidzot ir jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru Kopienas preču zīmju tiesas kompetencē ir noteikt tādus aizliegumus turpināt darbības, ar kurām tiek pārkāpta vai varētu tikt pārkāpta Kopienas preču zīme, kuri ir spēkā visā Savienības teritorijā (skat. spriedumu, 2011. gada 12. aprīlis, *DHL Express France*, C-235/09, Krājums, EU:C:2011:238, 38. punkts). Tādējādi Regulā Nr. 207/2009 paredzētā sistēma ļauj ierobežot šādu strīdu tikai ar vienu procedūru, lai nodrošinātu vienotu Kopienas preču zīmes aizsardzību visā Savienības teritorijā.

27 Ņemot vērā šos faktus, ir jāizvērtē pamats, kas attiecas uz Regulas Nr. 207/2009 75. punkta pārkāpumu.

28 Atgādinājumam – ar 2010. gada 8. jūnija prasību prasītājas lūdza *Tribunal de commerce de Bruxelles* atcelt Beniluksa preču zīmi "ENGLISH PINK", jo ar to tiekot nodarīts kaitējums it īpaši agrākām Kopienas vārdiskām un grafiskām preču zīmēm un Beniluksa preču zīmei Nr. 559177. Ar 2012. gada 28. jūnija spriedumu minētā tiesa atcēla Beniluksa preču zīmi "ENGLISH PINK" un aizliedza *Carolus C.* to izmantot Savienībā.

29 Pēc būtības *Tribunal de commerce de Bruxelles* uzsvēra vispirms, ka sajaukšanas iespējas slieksnis būtu novietojams ļoti zemu, ja ar attiecīgajām preču zīmēm aptvertās preces ir identiskas. Turpinājumā tā atgādināja, ka viena vai vairākas tīri vārdiskas preču zīmes var radīt sajaukšanas iespēju ar kombinētu preču zīmi. Turklāt tā uzskatīja, ka specifiskas krāsas, kaligrāfijas, fontu un lielo burtu izmantošana katra vārda sākumā "nekādi nemazina preču zīmes kopējā attēla kritēriju". Tā uzskatīja, ka no samērā uzmanīga patērētāja viedokļa starp preču zīmēm "ENGLISH PINK" un "PINK LADY" pastāv sajaukšanas iespēja. Turklāt tā uzskatīja, ka, ņemot vērā lietas materiālus, prasītājas ir varējušas tiesiski pietiekami pierādīt, ka vārdu salikumam "pink lady" attiecībā uz āboliem ir izcila reputācija un ka tas turklāt ir "common knowledge" ["vispārzināms"]. Tādējādi tā uzskatīja, ka preču zīmei "PINK LADY" piešķiramajai aizsardzībai būtu jābūt augstai.

30 2012. gada 4. jūlija vēstulē prasītājas 2012. gada 28. jūnija spriedumu nosūtīja ITSB. 2012. gada 15. jūlija vēstulē tam tika nosūtīts arī sprieduma tulkojums angļu valodā. 2012. gada 29. augusta vēstulē prasītājas ITSB informēja, ka *Carolus C.* ir akceptējusi spriedumu un ka šis spriedums tātad ir kļuvis galīgs. 2012. gada 25. septembrī prasītājas norādīja, ka Beniluksa preču zīmju birojs preču zīmi "ENGLISH PINK" ir izslēdzis no Beniluksa preču zīmju reģistra.

31 No iepriekš izklāstītā izriet, ka Apelāciju padome vairākus mēnešus pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas pienācīgi un vairākkārt ir tikusi brīdināta, ka ir radies jauns fakts, proti, *Tribunal de commerce de Bruxelles* spriedums.

32 Ir jāsecina, ka Apelāciju padome apstrīdētajā lēmumā nekur nav minējusi *Tribunal de commerce de Bruxelles* sprieduma pastāvēšanu un ka *a fortiori* saistībā ar šī jaunā fakta vērā ņemšanas jautājumu tā savu vērtējumu nav pamatojusi.

33 Kā izriet no iepriekš 22. un 24. punktā minētā, Apelāciju padomei apstrīdētajā lēmumā būtu bijis jānorāda sava lēmuma saistībā ar minēto jaunā fakta vērā ņemšanas jautājumu pamatojumu.

34 Tātad ir jāuzskata, ka Apelāciju padome ne tieši, ne pat netieši nav izpildījusi iepriekš 33. punktā precizēto pamatojuma prasību.

35 Šajā kontekstā ir jāuzsver, ka izskatāmās lietas apstākļos ITSB tā rakstveida dokumentos izteiktie argumenti, saskaņā ar kuriem “Apelāciju padome acīmredzami ir ņēmusi vērā *Tribunal* [*de commerce de Bruxelles*] 2012. gada 28. jūnija spriedumu”, bet “neuzskatīja, ka tai šis spriedums ir saistošs, jo tā pamatā bija prasība par preču zīmes pārkāpumu atbilstoši [Regulas Nr. 207/2009] [96.] pantam”, ir uzskatāms par novēlotu mēģinājumu sniegt apstrīdētā lēmuma pamatojumu, kas ir nepieņemams tiesvedībā Vispārējās tiesā. Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru pamatojums ieinteresētajai personai principā jāpaziņo vienlaikus ar tai nelabvēlīgo aktu, un pamatojuma trūkumu nevar novērst tādā veidā, ka ieinteresētā persona par akta pamatojumu uzzina Savienības tiesā notiekošajā tiesvedībā (spriedumi, 1981. gada 26. novembris, *Michel*/Parlaments, 195/80, Krājums, EU:C:1981:284, 22. punkts; 2005. gada 28. jūnijs, *Dansk Rørindustri* u.c./Komisija, C-189/02 P, C-202/02 P, no C-205/02 P līdz C-208/02 P un C-213/02 P, Krājums, EU:C:2005:408, 463. punkts, un 2012. gada 13. novembris, *Antrax It*/ITSB – *THC* (Apkures radiatori), T-83/11 un T-84/11, Krājums, EU:T:2012:592, 90. punkts).

36 Līdz ar to, nepamatojot savus apsvērumus saistībā ar minēto jaunā faktiskā elementa, kuru veidoja *Tribunal de commerce de Bruxelles* [laikposmā] starp Iebildumu nodaļas lēmuma un apstrīdētā lēmuma pieņemšanu taisītais spriedums, vērā ņemšanas jautājumu, Apelāciju padome ir pārkāpusi Regulas Nr. 207/2009 75. pantu.

37 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, pirmais pamats, kurš attiecas uz Regulas Nr. 207/2009 75. panta pārkāpumu ir pieņemams.

38 Ir jāuzskata, ka šis pārkāpums pats par sevi izraisa apstrīdētā lēmuma atcelšanu. Tomēr, ņemot vērā īpašos šī strīda apstākļus, kuros Kopienas preču zīmju tiesas nolēmums ir pieņemts pirms apstrīdētā lēmuma, Vispārējā tiesa uzskata, ka joprojām ir jāizanalizē trešais pamats, kurš attiecas uz vispārējo tiesiskās noteiktības, labas pārvaldības un tiesiskās paļāvības aizsardzības principu pārkāpumu.

Par trešo pamatu, kurš attiecas uz vispārējo tiesiskās noteiktības, labas pārvaldības un tiesiskās paļāvības aizsardzības principu pārkāpumu

39 Trešā pamata kontekstā prasītājas norāda, ka ir pārkāpti vispārējie tiesiskās noteiktības, labas pārvaldības un tiesiskās paļāvības aizsardzības principi. Tās uzskata, ka, ņemot vērā Padomes 2000. gada 22. decembra Regulu (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās (OV 2001, L 12, 1. lpp.) un nozīmīgumu, kāds ir piešķirts *res judicata* spēka un tiesiskās noteiktības principiem, Kopienas preču zīmju tiesas galīgs spriedums ir radījis tiesisko paļāvību, ka ar preču zīmi “ENGLISH PINK” prasītāju subjektīvajām tiesībām radītais kaitējums Savienībā ir ticis atzīts galīgi.

40 Tās arī apgalvo, ka ar labas pārvaldības principu ITSB, izskatot iebildumu procesu, ir aizliegts pieņemt lēmumu, ar kuru tiktu apdraudēta tiesiskā noteiktība un tiesiskā paļāvība, kas izriet no agrāka galīga Kopienas preču zīmju tiesas nolēmuma. Atbilstoši šim principam ITSB esot pienākums pievērst īpašu uzmanību Kopienas preču zīmju tiesas spriedumam.

41 ITSB norāda, ka nav pārkāpti tiesiskās noteiktības, labas pārvaldības un tiesiskās paļāvības aizsardzības principi, jo nav pierādīts, ka Kopienas preču zīmju tiesu nolēmumu *res judicata* spēks tam ir saistošs, īstenojot tā kompetenci Kopienas preču zīmju reģistrācijas jomā.

42 Vispirms ir jāuzsver, ka šis izvirzītais pamats patiesībā ietver divus iebildumus. Pirmā iebilduma ietvaros prasītājas būtībā apgalvo, ka, ņemot vērā būtisko lomu, kāda ar Regulu Nr. 207/2009 ir piešķirta Kopienas preču zīmju tiesām, Apelāciju padomei būtu bijis jāņem vērā *Tribunal de commerce de Bruxelles* spriedums. Neņemot vērā šo spriedumu, Apelāciju padome neesot ar prasīto pienācīgo rūpību izvērtējusi tai iesniegtos faktiskos elementus un tādējādi neesot ievērojusi labas pārvaldības principu, proti, tās rūpības pienākumu.

43 Otrajā iebildumā prasītājas būtībā norāda, ka *Tribunal de commerce de Bruxelles* spriedumā zināmā mērā esot iesaldējusi lielas dalībnieču tiesības, galīgi aizsargājot agrāko vārdisko preču zīmi pret jebkādu kaitējumu, kas tiek nodarīts ar preču zīmi “ENGLISH PINK”. Pieņemot iepriekš minētajam spriedumam pretēju lēmumu, Apelāciju padome tādējādi neesot ņēmusi vērā ar šo spriedumu radīto tiesisko paļāvību un tiesisko noteiktību.

44 Runājot par pirmo iebildumu, saskaņā ar kuru Apelāciju padome neesot ar prasīto pienācīgo rūpību izvērtējusi tai iesniegtos faktiskos elementus, ir jāatgādina, ka ITSB sava kompetence ir jāīsteno atbilstoši Savienības tiesību vispārējiem principiem, tādam kā labas pārvaldības princips (spriedums, 2011. gada 10. marts, *Agencja Wydawnicza Technopol*/ITSB, C-51/10 P, Krājums, EU:C:2011:139, 73. punkts).

45 Jāuzsver, ka tiesiskās noteiktības un, konkrētāk, labas pārvaldības labad visu reģistrācijas pieteikumu izskatīšanai jābūt stingrai un pilnīgai, lai preču zīmes netiktu neatbilstoši reģistrētas. Tādējādi šādai izskatīšanai ir jānotiek katrā konkrētajā gadījumā. Apzīmējuma kā preču zīmes reģistrēšana ir atkarīga no specifiskiem kritērijiem, kas piemērojami izskatāmās lietas faktisko apstākļu ietvaros un kas vērsti uz to, lai pārbaudītu, vai uz attiecīgo apzīmējumu neattiecas atteikuma pamats (šajā ziņā skat. spriedumu *Agencja Wydawnicza Technopol*/ITSB, minēts 44. punktā, EU:C:2011:139, 77. punkts).

46 Šajā pašā ziņā ir arī jāatgādina, ka Regulas Nr. 207/2009 76. panta 1. punktā ir paredzēts, ka “[ITSB] izskata faktus pēc savas iniciatīvas”, tomēr “lietas izskatīšanas procesos, kas attiecas uz relatīvu pamatu reģistrācijas noraidīšanai, [ITSB] aprobežojas ar faktu, pierādījumu un argumentu[, kā arī prasījumu], ko puses iesniegušas, pārbaudi”. Šajā normā ir pausts rūpības pienākums, saskaņā ar kuru kompetentajai iestādei ir rūpīgi un objektīvi jāpārbauda visi nozīmīgie lietas faktiskie un tiesiskie elementi (skat. spriedumu, 2011. gada 15. jūlijs, *Zino Davidoff*/ITSB – *Kleinakis kai SIA* (“GOOD LIFE”), T-108/08, Krājums, EU:T:2011:391, 19. punkts un tajā minētā judikatūra).

47 Ir jāuzskata, ka *Tribunal de commerce de Bruxelles* spriedums *prima facie* ir nozīmīgs faktiskais elements izskatāmās lietas risinājumam. Apelāciju padome nevarēja neatzīt, ka pastāv būtiski kopēji punkti starp faktiskajiem elementiem, kuri bija tiesvedības, kas uzsākta ar prasību par preču zīmes pārkāpumu, priekšmets, un faktiskajiem elementiem, kuri bija procesa, kas uzsākts ar iebildumiem pret reģistrācijai pieteiktās preču zīmes reģistrāciju, priekšmets. Ne tikai minēto procesu dalībnieces bija identiskas, bet arī agrākā vārdiskā preču zīme, kas izvirzīta prasības par preču zīmes pārkāpumu *Tribunal de commerce de Bruxelles* pamatojumam, bija tā pati, kas tika izvirzīta iebildumu ITSB instancēs pamatojumam. Tāpat ir jānorāda, ka Beniluksa preču zīme “ENGLISH PINK”, kuru minētā tiesa atcēla, un reģistrācijai pieteiktā preču zīme bija stipri līdzīgas.

48 Turklāt ir jāuzsver, ka šo spriedumu ir taisījusi, piemērojot Regulu Nr. 207/2009, izveidotā Kopienas preču zīmju tiesa, kura šajā ziņā lemj autonomas sistēmas, kāds ir Savienības preču zīmju tiesību režīms, ietvaros, jo tās pienākums ir visā Savienības teritorijā aizsargāt Kopienas preču zīmes, attiecībā uz kurām tiek vai varētu tikt izdarīts Kopienas preču zīmes pārkāpums, un kuras mērķi tādējādi ir minētai sistēmai specifiski.

49 Turklāt, kā tas izriet no iepriekš 24.–26. punktā minētā, Savienības likumdevēja vēlme ir izprotama tādējādi, ka ar tiesisko regulējumu ieviesto mehānismu mērķis ir nodrošināt vienotu Kopienas preču zīmes aizsardzību visā Savienības teritorijā.

50 Ņemot vērā visus šos apstākļus, izskatāmajā lietā *Tribunal de commerce de Bruxelles* spriedums *prima facie* ir uzskatāms par nozīmīgu faktisko elementu, kura iespējamā ietekme uz tajā iesniegtā strīda risinājumu Apelāciju padomei būtu bijusi jāizvērtē.

51 To nedarot, Apelāciju padome nav ar prasīto pienācīgo rūpību izvērtējusi tai iesniegtos faktiskos elementus.

52 Izskatāmās lietas apstākļos šī rūpības neesamība var izraisīt apstrīdētā lēmuma atcelšanu tādējādi, ka iebildums, kurš attiecas uz labas pārvaldības principa pārkāpumu, ir pieņemams.

53 Tātad no pirmā pamata un trešajā pamatā ietvertā pirmā iebilduma analīzes izriet, ka Apelāciju padome ir pārkāpusi, pirmkārt, Regulas Nr. 207/2009 75. pantu, apstrīdētajā lēmumā nekur neminot *Tribunal de commerce de Bruxelles* sprieduma pastāvēšanu un iespējamo tā ietekmi uz strīda risinājumu, un, otrkārt, neizpildot rūpības pienākumu, nav izvērtējusi ar prasīto pienācīgo uzmanību tai iesniegtos nozīmīgos faktisko elementus.

54 No tā izriet, ka apstrīdētais lēmums ir atceļams, turklāt nav vajadzības izvērtēt trešajā pamatā ietverto otro iebildumu, nedz arī piecus pārējos prasītāju izvirzītos pamatus.

Par prasību grozīt apstrīdēto lēmumu tādējādi, lai iebildumi tiktu apmierināti

55 Ņemot vērā nepieciešamību apstrīdēto lēmumu atcelt un prasītāju prasību izdarīt grozījumus, izskatāmajā lietā ir jāizvērtē, vai Vispārējai tiesai tiek lūgts īstenot tās [lēmuma] grozīšanas tiesības atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 65. panta 3. punktam. Šīs prasības pamatā prasītājas būtībā apgalvo, ka *Tribunal de commerce de Bruxelles* spriedumam bija *res judicata* spēks un Apelāciju padomei tas tātad bija saistošs, un tādējādi [tas tā ir arī attiecībā uz] Vispārējo tiesu. Tādējādi tā varēs un tai būs pienākums grozīt apstrīdēto lēmumu, lai izpildītu minēto spriedumu, līdz ar to apmierinot iebildumus. Šajā ziņā otrajā pamatā tās precizē it īpaši, ka *res judicata* princips attiecas ne vien uz atceļošu tiesas nolēmumu rezolutīvo daļu, bet arī uz to motīviem, un prasītājas balstās uz Kopienas preču zīmes vienoto raksturu, kā arī vajadzību novērst pretrunīgus Kopienas preču zīmju tiesu un ITSB lēmumus, kas ir apstiprināta Regulas Nr. 207/2009 56. panta 3. punktā, 100. panta 2., 6. un 7. punktā, 104. panta 1. un 2. punktā un 109. panta 2. un 3. punktā un Regulas Nr. 44/2001 tiesību normās.

56 Ir jāatgādina, ka [lēmumu] grozīšanas tiesības nepiešķir Vispārējai tiesai tiesības veikt vērtējumu, attiecībā uz kuru Apelāciju padome vēl nav paudusi viedokli. Līdz ar to [lēmumu] grozīšanas tiesību īstenošana principā ir veicama vienīgi situācijās, kurās Vispārējā tiesa pēc minētās padomes veiktā vērtējuma pārbaudes, pamatojoties uz konstatētajiem faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, var noteikt, kāds lēmums Apelāciju padomei bija jāpieņem (spriedums *Edwin*/ITSB, minēts 16. punktā, EU:C:2011:452, 72. punkts).

57 Turklāt ir jāuzskata, ka valsts tiesas, kura spriedumu taisa kā Kopienas preču zīmju tiesa prasības par Kopienas preču zīmes pārkāpumu kontekstā, nolēmumam nav *res judicata* spēks attiecībā pret ITSB instancēm iebildumu pret Kopienas preču zīmes, lai arī tā būtu identiska valsts preču zīmei, kura bija

prasības par preču zīmes pārkāpumu priekšmets, reģistrāciju procesa ietvaros (šajā ziņā skat. spriedumu, 2011. gada 10. maijs, *Emram*/ITSB – *Guccio Gucci* ("G"), T-187/10, EU:T:2011:202, 76. punkts un tajā minētā judikatūra). No tā izriet, ka tāda nolēmuma pastāvēšana kā izskatāmajā lietā *Tribunal de commerce de Bruxelles* spriedums pat tad, ja tas ir kļuvis galīgs, pats par sevi nav pietiekama, lai ļautu Vispārējai tiesai noteikt, kādu lēmumu Apelāciju padomei bija jāpieņem.

58 Protams, ir skaidrs, kā tas tika atgādināts iepriekš 24. un 25. punktā, ka Savienības likumdevējs ar Regulu Nr. 207/2009 ir ieviesis mehānismus, kuru mērķis ir nodrošināt vienotu Kopienas preču zīmes aizsardzību visā Savienības teritorijā, tādējādi apstiprinot Kopienas preču zīmes vienoto raksturu. Šajā kontekstā tas ir radījis Kopienas preču zīmju tiesas, piešķirot tām kompetenci noteikt tādus aizliegumus turpināt darbības, ar kurām tiek pārkāpta vai varētu tikt pārkāpta Kopienas preču zīme, kuri ir spēkā visā Savienības teritorijā.

59 Tomēr saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, apelāciju padomju lēmumu tiesiskums ir jāvērtē, pamatojoties vienīgi uz Regulu Nr. 207/2009 tā, kā to interpretējušas Savienības tiesas, nevis pamatojoties uz apelāciju padomju lēmumu pieņemšanas praksi (šajā ziņā skat. spriedumu, 2007. gada 26. aprīlis, *Alcon* /ITSB, C-412/05 P, Krājums, EU:C:2007:252, 65. punkts), šie apsvērumi ir spēkā arī tāda iebildumu procesa ietvaros, kas uzsākts, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Tas tā ir *a fortiori* arī attiecībā uz agrāku valsts lēmumu iedarbību uz strīda izskatāmajā lietā izšķiršanu. Savienības preču zīmju tiesību režīms ir autonoma sistēma, ko veido tai raksturīgo normu un mērķu kopums, jo tās piemērošana nav atkarīga ne no vienas valsts sistēmas. No tā izriet, ka reģistrācijas atteikums ir jāizvērtē, vienīgi pamatojoties uz atbilstošu Savienības tiesisko regulējumu un strīdus lēmuma tiesiskums nekādā gadījumā nevar tikt atspēkots ar agrākiem valsts lēmumiem (šajā ziņā skat. rīkojumu, 2012. gada 22. marts, *Emram*/ITSB, C-354/11 P, EU:C:2012:167, 92. un 93. punkts).

60 Tāpat ir jāuzsver, ka Regulā Nr. 207/2009 nav ietverta neviena tiesību norma, atbilstoši kurai ITSB, īstenojot savas ekskluzīvās pilnvaras Kopienas preču zīmju reģistrācijas jomā un šajā kontekstā, pārbaudot iebildumus pret Kopienas preču zīmju reģistrācijas pieteikumiem, būtu saistošs Kopienas preču zīmju tiesas lēmums, kurš pieņemts prasības par preču zīmes pārkāpumu kontekstā.

61 Tiesību normas, atbilstoši kurām ir piemērojams *res judicata* spēka princips, attiecas uz citām situācijām. Tādējādi Regulas Nr. 207/2009 56. panta 3. punkts attiecas uz pieteikuma par atcelšanu vai spēkā neesamības atzīšanu nepieņemamību ITSB, ja pieteikums saistībā ar to pašu Kopienas preču zīmi ir ticis izskatīts dalībvalsts tiesā un ir pieņemts galīgais lēmums. Tajā pašā ziņā Regulas Nr. 207/2009 100. panta 2., 6. un 7. punkts attiecas uz pretprasību par Kopienas preču zīmes atcelšanu vai spēkā neesamības atzīšanu ITSB vai Kopienas preču zīmju tiesā, ja šis pats jautājums par to pašu preču zīmi jau ir ticis izskatīts minētajā ITSB vai minētajā tiesā un ir pieņemts galīgais lēmums. Regulas Nr. 207/2009 109. panta 2. punktā savukārt ir paredzēts, ka tiesa, kas izskata prasību par pārkāpumu attiecībā uz Kopienas preču zīmi, prasību noraida, ja ir nolasīts galīgs spriedums pēc būtības par tiem pašiem faktiem un starp tām pašām pusēm attiecībā uz identisku valsts preču zīmi, kas ir spēkā attiecībā uz identiskām precēm vai pakalpojumiem. Tāpat šīs pašas regulas 109. panta 3. punktā ir noteikts, ka tiesa, kas izskata prasību par pārkāpumu attiecībā uz valsts preču zīmi, prasību noraida, ja ir pasludināts galīgs spriedums pēc būtības par tiem pašiem faktiem un starp tām pašām pusēm attiecībā uz identisku Kopienas preču zīmi, kas ir spēkā attiecībā uz identiskām precēm vai pakalpojumiem.

62 Turklāt Kopienas preču zīmes vienotā rakstura prasība, kas ir uzsvērta Regulas Nr. 207/2009 preambulas 16. un 17. apsvērumā, nenozīmē, ka ITSB instances un līdz ar to Savienības tiesa iebildumu pret jaunas Kopienas preču zīmes reģistrāciju procesa ietvaros atbilstoši *res judicata* spēka principam vairs nevar izvērtēt iespējamas sajaukšanas iespējas pastāvēšanu, lai arī minētā preču zīme ir identiska valsts preču zīmei, attiecībā uz kuru Kopienas preču zīmju tiesa ir nospriedusi, ka ar to tiek radīts kaitējums agrākai Kopienas preču zīmei.

63 Ir jāuzsver, ka ITSB ir vienīgā instance, kurai Savienības likumdevējs ir piešķīris tiesības izvērtēt reģistrācijas pieteikumus un tātad atļaut vai atteikt Kopienas preču zīmes reģistrāciju. Šīs kompetences ietvaros lēmumi, kuri apelāciju padomēm ir jāpieņem, piemērojot Regulu Nr. 207/2009, attiecībā uz apzīmējuma kā Kopienas preču zīmes reģistrāciju vai aizsardzību, nozīmē saistošās kompetences īstenošanu, nevis diskrecionārās varas īstenošanu. Līdz ar to apelāciju padomju lēmumu tiesiskums ir jāizvērtē, pamatojoties tikai uz šo regulu, kā to ir interpretējusi Savienības tiesa. Kā tika uzsvērts iepriekš 60. un 61. punktā, Regulā Nr. 207/2009 nav ietverta neviena tiesību norma, atbilstoši kurai ITSB saskaņā ar *res judicata* spēka principu būtu jāizpilda Kopienas preču zīmju tiesas lēmums, kurā konstatēts ar valsts preču zīmi pieļauts Kopienas preču zīmes pārkāpums.

64 No tā izriet, ka izskatāmajā lietā *res judicata* spēks, kāds piemīt *Tribunal de commerce de Bruxelles* spriedumam, nav saistošs nedz apelāciju padomei, īstenojot savu kompetenci, lemjot par to, vai apzīmējums “English pink” var tikt reģistrēts kā Kopienas preču zīme, nedz Savienības tiesai, īstenojot savas tiesiskuma pārbaudes un [lēmuma] grozīšanas tiesības atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 65. panta 3. punktam.

65 Turklāt ir jānorāda, ka, lai gan procesā *Tribunal de commerce de Bruxelles* un ITSB ir iesaistītas vienas un tās pašas lietas dalībnieces, tomēr attiecīgie lietu priekšmeti – proti, prasījumi –, kurus ir izskatījusi minētā tiesa un ITSB, nav identiski. Prasības par preču zīmes pārkāpumu Beļģijas tiesā priekšmets bija Beniluksa preču zīmes “ENGLISH PINK” atcelšana un šīs preču zīmes izmantošanas Savienības teritorijā aizliegums, turpretī procesa ITSB priekšmets bija iebildumi pret Kopienas preču zīmes “English pink” reģistrāciju.

66 Arī pamati – proti, prasījumu pamatojumi – šajās divās lietās ir atšķirīgi. Pirmkārt, tiesvedībā *Tribunal de commerce de Bruxelles* prasītāju prasījumu, kuri bija vērsti uz to, lai tiktu izdots rīkojums, kura mērķis ir novērst iepriekš 6. punktā minēto Kopienas preču zīmju pārkāpumus, bija Regulas Nr. 207/2009 9. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts. Tāpat prasījuma, lai Beniluksa preču zīme “ENGLISH PINK” tiktu atzīta par spēkā neesošu, pamats bija 2005. gada 25. februārī Hāgā parakstītās Beniluksa Konvencijas par intelektuālo īpašumu (preču zīmes, paraugi un modeļi) 2.3. pants un 2.28. panta 3. punkta b) apakšpunkts. Minētā tiesa uzskatīja, ja ir ticis izdarīts iepriekš minēto Kopienas preču zīmju pārkāpums. Tādējādi tā atcēla Beniluksa preču zīmi “ENGLISH PINK” un aizliedza šī apzīmējuma izmantošanu visā Savienības teritorijā. Otrkārt, procesā ITSB prasītājas iebilda pret jaunas Kopienas preču zīmes reģistrāciju un šajā ziņā tās pamatojās uz citām Regulas Nr. 207/2009 tiesību normām, proti, minētās regulas 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 5. punktu.

67 Turklāt ir skaidrs, ka Beniluksa preču zīme un reģistrācijai pieteiktā preču zīme juridiski ir divas atšķirīgas preču zīmes. *Tribunal de commerce de Bruxelles* sprieduma rezultātā agrākā vārdiskā preču zīme tiek aizsargāta tikai pret Beniluksa preču zīmes “ENGLISH PINK” iedarbību.

68 Šo iemeslu dēļ – procesu ITSB un *Tribunal de commerce de Bruxelles* priekšmeti un pamati nav identiski – šajā strīdā prasītājas nevar pamatoti atsaukties uz minētās tiesas sprieduma *res judicata* spēku.

69 Šo pašu iemeslu dēļ prasītājas nevar atsaukties uz Regulas Nr. 44/2001 piemērošanu, tāpēc ka lietas dalībnieki, priekšmeti un pamati esot identiski.

70 No iepriekš izklāstītā izriet, ka prasītājas kļūdaini apgalvo, ka, piemērojot *res judicata* spēka principu, Apelāciju padomei bija saistošs *Tribunal de commerce de Bruxelles* spriedums un ka tai šajā ziņā būtu bijis jākonstatē, ka starp konfliktējošajiem apzīmējumiem pastāv sajaukšanas iespēja.

71 Neatkarīgi no iepriekš izklāstītā, kā izriet no apsvērumiem, kas minēti iepriekš pirmā un trešā pamata vērtējumā, Apelāciju padome izskatāmajā lietā nav ņēmusi vērā *Tribunal de commerce de Bruxelles* spriedumu un nav izvērtējusi minētā sprieduma iespējamo ietekmi uz strīda risinājumu. Līdz ar to

Vispārējā nevar, pamatojoties uz konstatētajiem faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, noteikt, kāds lēmums Apelāciju padomei bija jāpieņem, un tātad tā nevar īstenot savas [lēmuma] grozīšanas tiesības. Līdz ar to prasītāju prasība grozīt apstrīdēto lēmumu ir noraidāma.

Par tiesāšanās izdevumiem

72 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 3. punktam, ja abiem lietas dalībniekiem spriedums ir daļēji labvēlīgs un daļēji nelabvēlīgs, Vispārējā tiesa var nolemt, ka tiesāšanās izdevumi ir jāsadala vai ka lietas dalībnieki sedz savus tiesāšanās izdevumus paši. Šajā gadījumā ir jānolemj, ka ITSB sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina pusi no prasītāju tiesāšanās izdevumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

nospriež:

1) Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju ceturtās padomes 2013. gada 29. maija lēmumu lietā R 1215/2011-4 atcelt;

2) pārējā daļā prasību noraidīt;

3) ITSB sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina pusi no *Apple and Pear Australia Ltd* un *Star Fruits Diffusion* tiesāšanās izdevumiem;

4) *Apple and Pear Australia* un *Star Fruits Diffusion* sedz pusi savu tiesāšanās izdevumu.

Prek Labucka Kreuschitz

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2015. gada 25. martā.

[Paraksti]